

EUROOPA KOMISJON

Brüssel, 27.10.2011
SEK(2011) 1294 lõplik

KOMISJONI TALITUSTE TÖÖDOKUMENT
MÕJUHINNANGU KOMMENTEERITUD KOKKUVÕTE

Lisatud dokumendile

ETTEPANEK: EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS,
milles käsitletakse avamerel nafta ja gaasi geoloogilise luure, uuringute ja tootmise
ohutust

{ KOM(2011) 688 lõplik }
{ SEK(2011) 1292 lõplik }
{ SEK(2011) 1293 lõplik }

1. PROBLEEMI MÄÄRATLEMINE JA VAJADUS VÕTTA MEETMED

Viimase kolme aastakümne jooksul on avamerel toimunud vähemalt 11 suurõnnetust¹ ning mõni väiksem vahejuhtum,² mis oleksid võinud areneda suurõnnetusteks. Deepwater Horizoni katastroof 2010. aasta aprillis ärgitas uusi arutelusid riskijuhtimise teemal seoses avamere nafta- ja gaasiammutamisega.

Hoolimata sellest, et pärast Piper Alpha (1988) ja Alexander Kiellandi (1980) naftaplatvormi katastroofe on mõnes liikmesriigis reformide abil riski vähendatud, on see ka ELis siiski endiselt suur. Praegu Euroopas toimunud õnnetusjuhtumite sageduse ja kuluanalüüsi põhjal on Euroopas avamerel toimuvate õnnetusjuhtumite iga-aastane keskmine majanduslik kulu ja kahjustused hinnanguliselt 205–915 miljoni euro vahemikus³ (see on mõjuhindangu baasstsenaarium). Selline olukord nõuab meetmeid, et vähendada riski, tagada suurõnnetuste korral tõhus reageerimine ja võimaldada mõjutatud piirkondade ja ettevõtjate kiiret taastumist. Juhtumi risk tuleneb selle toimumise tõenäosusest ja tagajärgedest.

Suurõnnetuste *tõenäosust* ei tohi alahinnata, eriti seetõttu, et registreeritud⁴ suurõnnetusjuhtumite näitajad ei vähene püsivalt. Võimalike suurõnnetuste (hädaolukordade) põhjustajate⁵ püsiv olemasolu tuletab meile meelde vajadust parandada tavasid ja vähendada riski.

Sektoris toimuvate suurõnnetuste võimalikud *tagajärjed* on tohutud. Tagajärjeks on paljud surmajuhtumid, suur keskkonnakahju, rannikuäärsete ja merega seotud elatisvõimaluste kahjustamine⁶. Isegi väiksemad õnnetusjuhtumid võivad oluliselt õhnestada üldsuse ja turu usaldust ning ettevaatusmeetmetena kehtestatud piirangud⁷ tootmisele võivad mõjutada energiavarustuse kindlust ning majandust.

Hoolimata sarnastest ohtudest tegutseb avameretööstus ELi jurisdiktsioonides erinevate keskkonna-, tervishoiu- ja ohutusstandardite alusel, samal ajal kui ELi õigus hõlmab avamerel toimuva tegevuse asjakohaseid aspekte üksnes osaliselt⁸. See ei loo sobivat, üldist ja kogu ELi hõlmavat sidusat regulatiivset keskkonda, mis seaks esikohale suurõnnetuste riski pideva vähendamise. Kuigi täiustused on põhjendatud kõigis piirkondades, siis avamerel toimuvate ohtlike olukordade reguleerimine väljaspool Põhjamere piirkonda on vähem arenenud ja tugineb rohkem üksikasjalike nõuete ettekirjutamisele kui tõhusale riskiohjamisele. Teatistes „Avamerel nafta ja gaasi tootmise ohutusega seotud probleemid” (KOM (2010) 560 (lõplik)) määrati kindlaks ELi õigusraamistiku ja tööstusharu tavade puudused ning valdkonnad, kus tuleb meetmeid võtta. Käesolevas mõjuhindamises hinnatakse alternatiivseid poliitikavalikuid ja nende võimalikku mõju.

¹ Mõjuhindangu dokumendi punkt 2.1.

² Nt Brent B 2003. aastal, Gullfaks C 2010. aastal, Ganneth F 2011. aastal.

³ Võttes arvesse 35 aasta jooksul toimunud suurõnnetuste määra ning seda, et keskmine majanduslik kulu on 5 miljardit eurot (üksnes puhastustöödeks) kuni 30 miljardit eurot (majanduslik kulu kokku), on kulu õnnetusjuhtumi kohta ligikaudu 140–850 miljonit eurot. Sellele lisandub iga-aastaselt hinnanguliselt 65 miljonit eurot varakaotust, mis tuleneb sagedamini esinevatest väiksematest dokumenteeritud õnnetusjuhtumitest. Need hinnangud põhinevad üksikasjalikel tõenäosuse ja õnnetusjuhtumite statistika analüüsidel, mis on esitatud I lisas. [4 http://www.ptil.no/news/rnnp-2010-major-challenges-in-important-areas-article7810-79.html](http://www.ptil.no/news/rnnp-2010-major-challenges-in-important-areas-article7810-79.html)

⁵ Nafta- ja gaasilekked, tootmisprotsessi ohutuse ja puurtorni kontrollide tõrked, konstruktsiooni põhjendamatu muutustest tingitud rikked, hooldustööde tegemata jätmine.

⁶ Nt kalapiük, turism, mõnikord sadamate tegevus, põllumajandus.

⁷ Nt moratorium Mehiko lähel 2010. aastal, Itaalias praegu ning Ühendkuningriigis 1988. aastal (Ocean Odyssey õnnetusjuhtum).

⁸ Mõjuhindangu dokumendi punkt 2.1.

Avamere nafta- ja gaasiammutamistoimingute ohutusega seoses seisab ELi ees kolmekordne probleem.

- 1) Avamere nafta- ja gaasiammutamisega seotud suurõnnetuste toimumise risk ELi vetes on märkimisväärne ning olemasolevate killustatud õigusaktide ning reguleerimis- ja tööstusharu tavadega ei tagata kõiki saavutatavaid riskivähendusi ELis.
- 2) Olemasolev õigusraamistik ning töökord ei taga ELi vetes toimuvate õnnetusjuhtumite korral kõige tõhusamat hädaabi.
- 3) Olemasolevate vastutussüsteemide kohaselt ei pruugi vastutavat poolt (nt naftalekke põhjustanud ettevõtjat) olla võimalik selgelt kindlaks määrata ja/või ta ei pruugi olla suuteline maksma enda põhjustatud kahju hüvitamise kogukulusid või vastutada selle eest.

Alljärgnevas tabelis antakse ülevaade aluseks olevatest **riskiteguritest**, mis määrati kindlaks meie analüüsidega, sidusrühmadega peetud konsultatsioonidel ja rahvusvahelistes uurimistes.

Riskiteguri kategooria	Aluseks olevad riskitegurid
Märkimisväärsed riskitegurid ja riskitegurid, mis ei leevenda ELi avamerel toimuva tegevuse riski püsavalt	
Tööstusharu areng	<i>Vananev infrastruktuur ja küpses eas tööstuskeskkond</i>
	<i>Tööstusharu struktuurne üleminek mitmekesistamisele</i>
	<i>Üleminek uuenduslikele toimingutele ja uutele tehnoloogiatele</i>
Konkreetselt ettevõtjale omane äritava	<i>Tiiptasemel tavade ja tehnoloogiate ebahühtlane kasutamine</i>
	<i>Eeskirjade ja standardite täitmatajätmine</i>
	<i>Ettevõtjate ebapiisav/ebahühtlane ohutuskultuur</i>
Õigusraamistikuga seotud riskitegurid	<i>Seadusandjate ebahühtlane tehniline kompetentsus</i>
	<i>Puudulik läbipaistvus ja teabevahetamine</i>
	<i>Killustatud õigusraamistik</i>
Puuduliku hädaolukorraks valmisoleku taseme riskitegurid	
Riskipõhise planeerimise olukord	<i>Hädaolukordade lahendamise planeerimise ebahühtlus liikmesriikides</i>
	<i>Reageerimisvahendite piiriline kokkusobimatus</i>
Avaliku sektori ja tööstuse vahendite integreerimine	<i>Teabe puudumine tööstuse hädaolukordade lahendamise varustuse kohta</i>
	<i>Ettevõtjate hädaolukordade lahendamise plaanide kvaliteedi ebahühtlus</i>
Ebapiisavate vastutust käsitlevate sätete riskitegurid	
Vastutust käsitlevate sätete selgus ja kõikehõlmavus	<i>Keskonnastutust käsitlevate ELi õigusaktide selgus ja reguleerimisala</i>
	<i>Finantssuutlikkuse ja tagatiste puudumine</i>
	<i>Tavapäraste kahjustuste ebapiisavad tagatissüsteemid</i>

Tabel 1

2. ELI MEETMETE PÕHJENDUSED

Tööstusel on avamere tegevusega seotud riskide suhtes esmane vastutus ja vahendid. Avamerel toimuvate suurõnnetuste riski vähendamiseks on vaja, et tiiptasemel tavad muutuksid normiks kõikjal ELis. Pärast Deepwater Horizonsi katastroofi võib kõikidelt käitajatelt eeldada nende tavade läbivaatamist, kuid nad on reageerinud ebahühtlaselt: üksnes mõni käitaja on teatanud erimeetmete võtmisest ja/või on neid rakendanud. See tõstis esile vajaduse, et riigiasutused peavad võtma täiendavaid meetmeid.

Kooskõlas **subsidiarsuse põhimõttega** on ELi meetmeid kaalutud üksnes juhul, kui nende abil on võimalik saavutada eesmärged liikmesriikide meetmetest tõhusamalt, või juhul, kui liikmesriikide meetmed üksi ei pruugi saavutada optimaalseid tõiustusi. Kuigi Ühendkuningriik, Madalmaad, Taani ja Norra kohaldavad eesmärged seadvat regulatiivset lähenemisviisi, võiksid nad oma süsteeme parandada Põhjamere liidetud võrdlusaluse loomisega. Kasu võiks olla laiaulatuslikum Vahemere, Musta mere ja Läänemere piirkondades, kus mõnel riigil on kasvava avamerel toimuva tegevuse haldamises vähem kogemusi.

Rahvusvaheliste ja ELi meetmete puudumine süvendaks ühe peamise probleemi – riikide õigusraamistike ja poliitikavaldkondade killustatus ELis – riskitegureid.

Riiklike tavade üksteisega vastavusse viimine on soovitatav õnnetuste vältimisel, hädaolukordade lahendamisel ja vastutuse kindlaksmääramisel ELis, juhul kui rängad õnnetused võivad põhjustada piiriülese naftareostuse. ELi tegevuskava tundub olevat parim võimalus soovitud olukorra saavutamiseks kogu ELis. See võiks lahendada ka raskused tööstuse tulemuslikkuse võrdlemisel, luureandmete ja vahejuhtumeid käsitlevate andmete vahetamisel.

Proportsionaalsus on tagatud tõhususe, kulu, ELi meetmete abil saadava kasu hindamisega soovitud tulemuse saavutamiseks.

Selle tulemusena on ELi meetmed välja pakutud üksnes juhul, kui nende abil on võimalik saavutada eesmärged liikmesriikide meetmetest kulutõhusamalt. Halduskulude kaasnemise korral (nt läbipaistvus) on taotletud kulutasuvust. Tööstusharu enesekontrollisüsteemi (nt reageerimise tehnoloogia) ja rahvusvahelisi võimalusi (nt tsiviilvastutus) on samuti nõuetekohaselt arvesse võetud.

Kuna peamised riskitegurid on globaalsed, siis on soovitatavad samaaegsed **rahvusvahelised lahendused**. Aruteludest OSPARis (Kirde-Atlandi merekeskkonna kaitse komisjon), NSOAFis (Põhjamerel toimuvat tegevust reguleerivate pädevate asutuste foorum), IRFis (rahvusvahelisele reguleerijate foorum), G 20s ja IMOs (Rahvusvaheline Mereorganisatsioon) nähtub, et kiire arengu saavutamine üksnes nende foorumite kaudu on ebatõenäoline, kuna neil puuduvad üldised volitused, et saavutada edu või tagada nõuetele vastavus.

3. PEAMISED POLIITILISED EESMÄRGID

Võttes arvesse kolmekordset probleemi, peaks ELi algatus saavutama kaks **üldist eesmärki**:

- 1) vältida ELis nafta ja gaasi kasutamise tõttu avamerel toimuda võivaid suurõnnetusi (eriti seoses suurõnnetuste ohtudega);
- 2) võimaldada ELil tegutseda suurõnnetuste korral tõhusalt, juhul kui vältimismeetmed ebaõnnestuvad.

Need on jagatud neljaks **erieesmärgiks**, et tegutseda sektori täielikul kohaldamisalal alates suurõnnetuste vältimisest kuni nendele reageerimise ja tagajärgede likvideerimiseni:

- 1) tagada nafta- ja gaasitööstuses avameretegevuse tõttu toimuda võivate selliste suurõnnetuste, mis võivad ohustada ELi vett ja kaldaid, kontrolli parimate tavade järjekindel kasutamine;
- 2) rakendada parimaid reguleerimistavasid kõigis Euroopa jurisdiktsioonides, kus toimub avamere nafta- ja gaasiammutamine;
- 3) tugevdada ELi valmisolekut ja reageerimise suutlikust, et tulla toime ELi kodanikke, majandust ja keskkonda ohustada võivate eriolukordadega;
- 4) parandada ja täpsustada vastutust ja hüvitisi käsitlevaid olemasolevaid ELi sätteid.

4. POLIITIKAVALIKUD

Kaaluda võib mitmeid eri poliitikavalikuid, sõltuvalt sellest, kui suurt muutust avamerel toimuva tegevusega seotud tavades või poliitilistes ambitsioonides taotletakse. Iga poliitikavalik koosneb meetmetepaketist, mis mõjutab 1. peatükis kindlaks määratud

riskitegureid. Lisaks algse olukorra säilitamise valikule (valikuvõimalus 0) on välja töötatud neli valikuvõimalust:

Valikuvõimalus 1 („Põhjamere kaitse põhitase”) hõlmab ELi märkimisväärse sekkumise madalaimat taset. Sellega kehtestatakse ELi õiguses suurõnnetusohu aruanne kui mõiste, mis põhineb direktiiviga 92/91/EÜ nõutaval ohutust ja tervist käsitleval dokumendil, kuid läheb sellest kaugemale, kajastades tunnustatud häid tavasid mitmes Põhjamere jurisdiktsioonis.

Valikuvõimalus 1+ („Põhjameri+”) läheb valikuvõimalusest 1 kaugemale, kehtestades lisaks suurõnnetusohu aruandele mitmeid pehme õiguse meetmeid, mis on ajendatud laialdaselt tunnustatud headest tavadest, mis on saadaval mõnes Põhjamere jurisdiktsioonis: nt avamerel nafta ja gaasi tootmise lubade taotlejate tehnilise suutlikkuse range arvessevõtmine; riiklike hädaolukordade lahendamise plaanide lähendamine; riikidele ja tööstusele kuuluvate kokkusobivate reageerimisvahendite väljatöötamine ning nende kättesaadavaks tegemine teistele abi vajavatele riikidele ja keskkonnaalaste sätete kohaldamisala täpsustamine seoses ettevõtjate vastutusega (nt jäätmeid käsitlevate ühenduse õigusaktide kohaldatavus) avamerel toimuvate nafta ja gaasiga seotud õnnetusjuhtumite korral. EL pakub ka ELis asutatud ettevõtjatele vabatahtlikke lepinguid ELi standardite kasutamise kohta väljaspool ELi vesi.

Valikuvõimaluse 2 („ELi parimad tavad”) puhul töötatakse välja laiaulatuslikum selliste reformide pakett, mis põhinevad suurõnnetuste riski kontrollimise laialdaselt tunnustatud üldistel parimatel tavadel. Need tehtaks kohustuslikuks kogu ELis ning keskkonnariski hindamine inkorporeeritakse suurõnnetusohu aruandesse. See valikuvõimalus tooks kaasa täiustused ka Põhjamere piirkonnas ning looks eeltingimused riiklike pädevate asutuste vaheliseks reguleerimisalaseks dialoogiks kõikjal ELis.

Valikuvõimalusega 3 („ELi amet”) tugevdatakse valikuvõimaluse 2 mõju veelgi, seades sisse ELi ameti, kes institutsionaliseerib ja seega tugevdab valikuvõimalusega 2 saavutatud reforme. Amet kontrolliks ning uuriks, seiraks ning jõustaks tulemuste kooskõla, arendaks reageerimissuutlikkust ja aitaks suurendada suutlikkust ELi-välistes naaberriikides.

Iga valikuvõimalus koosneb konkreetsetest **meetmetest**, kusjuures mõni meede kuulub mitme, mõni üksnes konkreetse valikuvõimaluse alla. Näiteks kuna valikuvõimalus 1+ tugineb valikuvõimalusele 1, siis hõlmab see meetmeid valikuvõimalusest 1 ning täiendab neid mõne muu meetmega. Valikuvõimalus 2 hõlmab osaliselt täiendavaid meetmeid, osaliselt säilitab eelnevate valikuvõimaluste alla kuuluvaid meetmeid, aga rakendab neid eri vahendite abil. See kajastab asjaolu, et meedet võib rakendada eri vahenditega, mis sageli pakuvad kompromissi tõhususe ja keerukuse/praktilisuse vahel.

Meetmed on sidusrühmadega peetud konsultatsioonide ja teadustegevuse tulemus. Alljärgnevas tabelis on esitatud meetmete täielik loetelu ning märgitud, kas nad kuuluvad konkreetse valikuvõimaluse alla või mitte. Märgitud on ka iga meetme üldised rakendusviisid eri valikuvõimaluste puhul. Selle tulemusena iseloomustatakse igat poliitikavalikut valikuvõimaluse jaoks leitud meetmetega ning selle valikuvõimaluse alla kuuluvate meetmete eelistatud rakendusviisiga.

Nr	Meede	Valiku- võima- lus 0	Valiku- võima- lus 1	Valiku- võima- lus 1+	Valiku- võima- lus 2	Valiku- võima- lus 3
1	Võimaliku käitaja tehnilise suutlikkuse üksikasjalik kontrollimine	0 (ei rakenda- ta)	0	G (suuni- sed)	L	ELi amet
2	Korrapäraste kontrollide ja karistamise korra kehtestamine	0	L (õigus- aktid)	L	L	EL
3	Ametliku ohutushinnangu esitamine seadusandjale vastuvõtmiseks	0	L	L	L	EL
4	Suurõnnetusohu aruande muutmine laiaulatuslikuks riskijuhtimismudeliks	0	0	0	L	L
5	ELi tava laiendamine ülemereoperatsioonidele	0	0	G	G	EL
6	Pädeva asutuse loomine	0	0	0	L	EL
7	Reguleerimist käsitlevale dialoogile platvormi kehtestamine	0	0	0	L	EL
8	Laiaulatuslik teabevahetus ja läbipaistvus	0	0	0	L	L
9	Valmisolek hädaolukordade lahendamiseks avamere suurõnnetuste korral	0	0	G	L	EL
10	Sekkumisvahendite piiriülese kättesaadavuse ja kokkusobivuse tagamine	0	0	G	L	EL
11	Keskkonnavastutuse kohaldamisala täpsustamine	0	0	G	L	L

Tabel 2. Poliitikavalikute võrdlus

Peale tabelis 2 loetletud meetmete on kindlaks määratud veel kolm meetet, mis hõlmavad i) tooteohutust, ii) finantssuutlikkuse tagatise ja iii) tavapäraste kahjustuste tagatissüsteeme. Meetmed avaldaksid mõju tabelis 1 loetletud riskiteguritele, kuid need ei ole veel piisavalt välja töötatud, et need käesolevasse mõjuhinnangusse lisada, mistõttu on nende hindamine edasi lükatud eraldi mõjuhinnangusse.

5. VALIKUVÕIMALUSTE MÕJUHINNANG

Mõjuhinnangus hinnati seda, mis ulatuses leevendab iga valikuvõimalus riski, millist mõju avaldab iga valikuvõimalus ELi liikmesriikide, tööstuse ja komisjoni nõuetele vastavuse kuludele ning valikuvõimaluste laiemat mõju (sotsiaalset, majanduslikku ja keskkonnamõju), mida ei ole võimalik koguliselt kindlaks määrata.

Valikuvõimalus 0 („ELi meetmeid ei võeta”) ei põhjustaks lisakulusid ega avaldaks mõju algkulule vahemikus 205–915 miljonit eurot. See ei mõjuta riskitegureid liikmesriikides ühtlaselt. Kuigi eeldatakse teatavaid täiustusi riikide õigusaktides ning liikmesriikide ja tööstuse tavades, siis nende mõju võib vähendada riskitaseme suurenemine ülemereoperatsioonide kasvava keerukuse (keerulisema ehitusega ja kõrvalistes asukohtades paiknevad puurtornid jms) tõttu.

Valikuvõimalus 1 toob peamiselt tööstusharu jaoks kaasa nõuetele vastavuse kulude suurenemise ligikaudu **36 miljoni eurot aastas**. Selle valikuvõimalusega tagatakse tööstusharu ja seadusandjate järjepidev riskihindamine, ajakohastatud sanktsioonide/karistuste kord ja tööstusharu ohutuskultuuri osaline paranemine. Sellest tulenevalt väheneb risk võrreldes algkuludega hinnanguliselt ligikaudu **7–30 miljonit eurot aastas**, mis tähendab baasriski **vähendamist keskmiselt 3 %**.

Valikuvõimalus 1+ toob liikmesriikide jaoks kaasa täiendavad jooksvad kulud summas ligikaudu **3 miljonit eurot** ja tööstusharule veel 16 miljonit eurot, mistõttu on tööstusharu

kumulatiivsed nõuetele vastavuse kulud ligikaudu **52 miljonit eurot**. See tagab tehnilise suutlikkuse kontrollimise teatava täiustamise, täpsustab käitajate reostusvastutust ning muudab ametlikuks eesmärgi teha hädaolukordade lahendamise vahendid ja plaanid sobivaks liikmesriikide piiriüleseks jagamiseks. Sellega algab ELi teatava mõju kindlustamine üldiste standardite tõstmisel. Valikuvõimalusest 1+ saadav kasu on **25–109 miljonit eurot aastas**, mis tähendab baasriski **vähendamist** keskmiselt **12 %**.

Valikuvõimalus 2 hõlmab täiendavaid aastaseid nõuetele vastavuse / rakendamise kulusid tööstusharu jaoks 70 miljoni euro ulatuses, mistõttu on tööstusharu kumulatiivne kulu ligikaudu **122 miljonit eurot**. Täiendavate halduskulude summaks on arvatud veel 9–15 miljoni eurot, mis annab liikmesriikide kumulatiivseks kuluks **12–18 miljonit eurot**, millele lisanduvad ühekordsed halduskulud summas ligikaudu 18–44 miljoni eurot. See käsitleb kõiki kindlaks määratud riskitegureid. Käesoleva valikuvõimaluse meetmed vähendavad baasriski kulu **103–455 miljonit eurot aastas**, mis **vähendab** baasriski **50 %**.

Valikuvõimalus 3 suurendab valikuvõimalusest 2 saadavat kasu, edendab regulatiivset sidusust, pakub tehnilist abi uutele või arenevatele riiklikele õigusraamistikele ja tugevdab koostööd ning läbipaistvust. Riskipõhised süsteemid võivad vähendada kasu, tekitades ohu, et piirkondlikud või riikide prioriteedid asenduvad institutsionaalsete või keskpäraste eesmärkidega. See tooks komisjoni jaoks kaasa iga-aastased jooksvad kulud summas ligikaudu **34 miljonit eurot ning** 18–44 miljoni euro suurused ühekordsed tegevuse alustamise kulud, millele lisandub 10 miljonit eurot reageerimisvahendite ostmiseks. Nõuetele vastavuse kulud tööstusharu ning liikmesriikide jaoks ning üldine kasu selle valikuvõimaluse puhul on võrreldavad valikuvõimalusega 2.

6. EELISTATUD POLIITIKAVALIK JA ÕIGUSAKT

Eelistatud poliitikavalik on valikuvõimalus 2, st laiaulatuslik avamere tegevuse reform, mis tõstab kogu ELis uute õigusaktide kaudu riskijuhtimise ja hädaolukorraks valmisoleku taseme avameretööstuses parima tavani. Peale ühtsuse suurendab see võimalus tööstusharu ning seadusandja tulemuslikkuse suuremat läbipaistvust.

See valikuvõimalus vähendab tõhusama ennetamise ja leevendamise kaudu baasriski kõige otsustavamalt (50 %), juhul kui õnnetusjuhtum siiski toimub. Riskivähendamine on keskmises rahalises väärtuses (ligikaudu 279 miljonit eurot õnnetusjuhtumi kohta) soodsam kui valikuvõimaluse rakendamise hinnanguline kumulatiivne kulu (12–18 miljonit eurot õnnetusjuhtumi kohta liikmesriikide halduskuludeks ning 122 miljonit eurot õnnetusjuhtumi kohta tööstusharu nõuetele vastavuse kuludeks). Valikuvõimalus 2 on halduslikus ja majanduslikus plaanis odavam, kuna valikuvõimaluse 3 täiendavate jooksvate kuludega (ligikaudu 34 miljonit eurot õnnetusjuhtumi kohta) ei kaasne riski vastav vähendamine. Valikuvõimalus 1+ puhul on positiivne mõju (12 %) ja jõustamisvõimalused tagasihoidlikud, samas aga ei ole ka valikuvõimalusest 1 saadav kasu piisav, et õigustada (pigem väikest) kulu. Sidusrühmad, valitsusvälised organisatsioonid ja klassifikatsiooniühingud kalduvad eelistama muudatusi rohkem kui seadusandjad ning eriti tööstus.

Valikuvõimaluse 2 rakendamiseks pakutakse välja **määrus**. Sellel on võrreldes direktiiviga eelised, kuna see on selgem, ühtsem ja rakendamine selle otsese kohaldatavuse tõttu kiirem,⁹ sest selle peamine eesmärk on kindlustada määruste kohaldamise ühtsus juhtudel, kus

⁹ Suure riski ja suure väärtusega tööstusharude puhul on õigusaktina eelistatud direktiive, nt saastuse kompleksset vältimist ja kontrolli käsitlev direktiiv või SEVESO II direktiiv), samas kui kitsamad kõrge riskiga sektorid, näiteks tsiviillennundus, kasutavad õigusraamistikuna sageli määruseid.

rakendamine on liikmesriikides praegu killustunud. Kuna see on otseselt suunatud tööstusele, siis võimaldaks määrus ka võrdsemaid võimalusi. See aitaks samuti hästi kavandada hädaolukordade lahendamist piiriülese saastuse vastu võitlemiseks.

7. JÄRELEVALVE JA HINDAMINE

Määruse mõju hindamine tuleks teha hiljemalt viie aasta jooksul pärast õigusakti jõustumist. Selleks tuleks kasutada ohutuse tulemuslikkuse näitajaid ja andmeid nõuetele vastavuse kontrollimise kohta (vt mõjuhinngu 8. peatükk). Läbipaistvuse ja aruandluse täiustamist käsitlevad ettepanekud peaksid lihtsustama hindamist ja järelevalvet ning võrdlema avamerel toimuvate õnnetustega seotud riske kõikjal ELis.

Lisaks võimaldavad korrapärased kohtumised pädevate asutustega teostada komisjonil sektori järelevalvet. Need aitavad ka vahetada teadmisi tavapäraste ja ELi uute avamere piirkondade vahel.